

Sucesiunea la președinția Bisericii

Întâlnirea cu Cei Doisprezece Apostoli, martie 1844

Președintele Wilford Woodruff (1807–1898) și-a amintit:

„Îmi amintesc ultima cuvântare pe care [Joseph Smith] ne-a ținut-o înaintea de moartea sa... El a stat în picioare în jur de trei ore. Camera era plină ca de un foc mistuitor, fața lui era clară ca chihlimbarul și era îmbrăcat cu puterea lui Dumnezeu. El ne-a explicat îndatoririle noastre. El ne-a explicat plenitudinea acestei mărețe lucrări a lui Dumnezeu; în cuvintele adresate nouă, el a spus: «Îmi fuseseră pecetluite asupra capului meu fiecare cheie, fiecare putere, fiecare principiu al vieții și al salvării pe care Dumnezeu le-a dat vreodată vreunui bărbat care a trăit vreodată pe fața pământului. Și aceste principii și această preoție și putere aparțin acestei mărețe și ultime dispensații pe care Dumnezeu din ceruri a început să o stabilească pe pământ. Acum», a spus el, adresându-se Celor Doisprezece, «am pecetluit asupra capetelor voastre fiecare cheie, fiecare putere, fiecare principiu pe care Domnul le-a pecetluit pe capul meu ...»

După ce ni s-a adresat în acest mod, el a spus: «Eu vă spun că greutățile acestei împărății sunt acum pe umerii voștri; trebuie să duceți această responsabilitate în toată lumea și, dacă nu o faceți, veți fi condamnați»” (citat din *Învățăături ale președinților Bisericii: Joseph Smith* [2007], p. 561).

Revendicarea lui Sidney Rigdon

La data de 3 august 1844, Sidney Rigdon, primul consilier în Prima Președinție, a sosit în Nauvoo din Pittsburgh, Pennsylvania. El a solicitat ca o adunare specială să aibă loc în ziua de marți, 6 august, pentru ca membrii Bisericii să aleagă un protector al Bisericii. Se pare că Sidney Rigdon a încercat să organizeze această adunare pentru ca membrii Bisericii să ratifice poziția sa ca protector al Bisericii înainte ca toți Cei Doisprezece Apostoli să se întoarcă din misiunile lor din partea de est a Statelor Unite. Din fericire, datorită eforturilor vârstnicilor Willard Richards și Parley P. Pratt, adunarea a fost mutată pentru ziua de joi, 8 august 1844, dată până la care majoritatea apostolilor s-au întors în Nauvoo.

Sidney Rigdon pretindea că, deoarece fusese chemat și rânduit ca purtător de cuvânt al lui Joseph Smith (vezi D&L 100:9), era responsabilitatea lui de a «avea grijă ca Biserica să fie guvernată într-o manieră adecvată» (din *History of the Church*, 7:229).

Revendicarea lui James Strang

După moartea lui Joseph Smith, James Strang, care fusese botezat în luna februarie a anului 1844, a pretins că a primit

o scrisoare de la Joseph Smith în care acesta îl desemna pe Strang ca succesor al său. Scrisoarea era un fals, însă se pare că avea semnătura lui Joseph Smith și unii membrii ai Bisericii au fost păcăliți atunci când Strang le-a arătat-o. Strang a spus, de asemenea, că a fost vizitat de un înger, care i-a conferit chei.

7 august 1844

Vârstnicii John Taylor, Willard Richards, Parley P. Pratt și George A. Smith erau deja în Nauvoo atunci când Sidney Rigdon a sosit. Cei mai mulți dintre apostolii care nu erau acolo, inclusiv Brigham Young, s-au întors în Nauvoo în seara zilei de 6 august 1844. Ziua următoare, 7 august, apostolii s-au adunat în cadrul unui consiliu care a avut loc la casa lui John Taylor. Mai târziu în acea după-amiază, Cei Doisprezece Apostoli, înaltul consiliu și înalții preoți s-au întâlnit. Președintele Young l-a rugat pe Sidney Rigdon să-și transmită mesajul sfinților. Sidney Rigdon a afirmat cu tărie faptul că a avut o viziune și că niciun om nu-l poate urma pe Joseph Smith ca președinte al Bisericii. Apoi, a propus să fie desemnat ca protector al sfinților.

După ce Sidney Rigdon a încheiat discursul său, Brigham Young (1801-1877) a spus:

„Nu este important pentru mine cine conduce Biserica... însă un lucru trebuie să știu, și anume ce spune Dumnezeu despre acest lucru. Dețin cheile și cunosc modul în care se poate afla voia lui Dumnezeu în privința acestui subiect ...»

Joseph ne-a conferit toate cheile și puterile aparținând apostolatului, pe care el însuși le-a deținut înainte de a muri și niciun om sau grup de oameni nu se poate interpune între Joseph și Cei Doisprezece în această lume sau în lumea care va veni.

Cât de des a spus Joseph Celor Doisprezece: «Eu am pus temelie și voi trebuie să clădiți pe ea, pentru că pe umerii voștri se sprijină împărăția»” (din *History of the Church*, 7:230).

8 august 1844, 10:00 A.M.

În data de 8 august 1844, la ora 10:00 a.m., sfinții din Nauvoo s-au adunat pentru a-l asculta pe Sidney Rigdon în timp ce acesta revendica poziția de protector al Bisericii. Timp de o oră și jumătate, el s-a adresat miilor de sfinți adunați, explicând motivele pentru care el trebuia să fie protectorul Bisericii. Câțiva oameni au descris cuvântarea sa ca fiind neinspirată.

Președintele Brigham Young s-a adresat într-un mod concis și a spus că ar fi preferat să vină în Nauvoo pentru a-și exprima regretul față de moartea profetului și nu pentru a desemna un nou conducător. A anunțat că o adunare a conducătorilor

și membrilor va avea loc mai târziu, în acea zi, la ora 2:00 p.m. Câțiva membri ai Bisericii au depus mărturie ulterior că, în timp ce Brigham Young vorbea, au văzut înfățișarea sa schimbându-se și au auzit glasul său schimbându-se în înfățișarea și glasul profetului Joseph Smith.

Emily Smith Hoyt și-a amintit: „Felul în care argumenta, expresia feței și sunetul glasului mi-au cutremurat întregul suflet... Știam că Joseph era mort. Și, totuși, am tresărit adesea și m-am uitat involuntar să văd dacă nu cumva era Joseph. Nu era el, era Brigham Young” (citat din Lynne Watkins Jorgensen, „The Mantle of the Prophet Joseph Passes to Brother Brigham: A Collective Spiritual Witness”, *BYU Studies*, vol. 36, nr. 4 [1996-1997], p. 142).

Wilford Woodruff a scris: „Dacă nu l-aș fi văzut cu proprii ochi, nu ar fi putut nimeni să mă convingă că nu era Joseph Smith și oricine care i-a cunoscut pe acești doi oameni poate să depună mărturie despre acest lucru” (din *History of the Church*, 7:236).

8 august 1844, 2:00 P.M.

La ora 2:00 p.m., mii de sfinți s-au adunat pentru a participa la o adunarea despre care știau că avea să fie importantă. Brigham Young a vorbit în mod deschis despre propunerea lui Sidney Rigdon de a fi protector și despre îndepărtarea acestuia de Joseph Smith, care avusese loc în ultimii doi ani și, apoi, a spus:

„Dacă oamenii doresc ca președintele Rigdon să îi conducă pot să aibă parte de acest lucru, însă Cvorumul celor Doisprezece deține cheile împărăției lui Dumnezeu din întreaga lume.

Cei Doisprezece sunt desemnați de degetul lui Dumnezeu. Aici este Brigham, s-au clătinat vreodată genunchii săi? Au tremurat vreodată buzele lui? Aici este Heber [C. Kimball] și restul membrilor Celor Doisprezece, o organizație independentă care deține cheile preoției – cheile împărăției lui Dumnezeu pentru a transmite întregii lumi: acest lucru este adevărat, așa să-mi ajute Dumnezeu. Ei stau alături de Joseph și sunt precum Prima Președinție a Bisericii” (din *History of the Church*, 7:233).

Mulți sfinți au vorbit despre faptul că Brigham Young a arătat și a vorbit ca Joseph Smith în timp ce s-a adresat în acea după-amiază. În plus față de acest miracol, mulți dintre sfinți au simțit Duhul Sfânt cum le-a depus mărturie despre faptul că Brigham Young și Cvorumul celor Doisprezece erau chemați de Dumnezeu să conducă Biserica. În încheierea acestei adunări, sfinții din Nauvoo au votat în unanimitate pentru a susține Cvorumul celor Doisprezece Apostoli, avându-l pe Brigham Young în calitate de președinte, la conducerea Bisericii. Totuși, în cele din urmă, nu toți membrii Bisericii au ales să îi urmeze pe apostoli. Unii dintre ei au ales să urmeze persoane precum Sidney Rigdon și James Strang, care și-au înființat propriile biserici.

